31975R2771

1.11.1975 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 282/49

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2771/75
z dnia 29 października 1975 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuły 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

podstawowe przepisy dotyczące organizacji rynku jaj zmieniano wielokrotnie od czasu ich przyjęcia; z powodu ich liczby, złożoności oraz rozproszenia po wielu *wydaniach Dziennika Urzędowego*, trudno jest z tych tekstów korzystać, co z kolei powoduje brak przejrzystości, która powinna charakteryzować całe prawodawstwo; w związku z tym przepisy te powinny być skonsolidowane w jeden tekst;

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć tworzenie wspólnej polityki rolnej, w szczególności w zakresie wspólnej organizacji rynków rolnych, mogącej przyjmować różne formy w zależności od produktu;

celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów wyznaczonych w artykule 39 Traktatu; w sektorze jaj należy zatem przyjąć przepisy w sprawie środków umożliwiających dopasowanie podaży do potrzeb rynku w celu ustabilizowania rynków i zagwarantowania odpowiedniego poziomu życia danej społeczności rolniczej;

utworzenie jednolitego wspólnego rynku jaj wiąże się z wprowadzeniem jednolitego systemu handlowego na zewnętrznych granicach Wspólnoty; system taki obejmuje opłaty wyrównawcze i refundacje eksportowe;

aby osiągnąć ten cel wystarczające powinno być, jako generalna zasada, wprowadzenie w przywozie z państw trzecich opłat wyrównawczych, przy ustalaniu których brany jest pod uwagę wpływ różnicy cen zbóż paszowych we Wspólnocie i na rynku światowym na koszty żywienia oraz konieczność ochrony przemysłu przetwórczego Wspólnoty;

konieczne jest uniknięcie zakłóceń na rynku Wspólnoty spowodowanych ofertami składanymi na rynku światowym po nienaturalnie niskich cenach; w tym celu należy ustalić ceny zaporowe i zwiększyć opłaty wyrównawcze o dodatkową kwotę, gdy ceny nie podlegające obciążeniom granicznym są niższe od tych cen;

w celu zabezpieczenia udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu jajami należy wprowadzić przepisy odnoszące się do refundacji eksportowych przy wywozie do państw trzecich, równych różnicy między cenami obowiązującymi we Wspólnocie a cenami na światowym rynku; w celu zagwarantowania eksporterom we Wspólnocie pewnego stopnia zabezpieczenia, jeśli chodzi o stabilność tych refundacji, powinny zostać przyjęte przepisy pozwalające na określenie z góry ich wysokości;

w uzupełnieniu do systemu przedstawionego powyżej powinny zostać przyjęte przepisy zabraniające, w części lub w całości, kiedy wymaga tego sytuacja panująca na rynku, stosowania uszlachetniania czynnego;

system opłat wyrównawczych umożliwia uchylenie wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; jednakże mechanizm opłat może okazać się w wyjątkowych okolicznościach wadliwy; w takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Wspólnoty bez ochrony przed zakłóceniami, które mogą zaistnieć po usunięciu stosowanych wcześniej barier przywozowych, Wspólnota powinna uzyskać możliwość bezzwłocznego stosowania wszelkich niezbędnych środków;

ograniczenia w swobodnym obrocie towarów wynikające ze stosowania środków przewidzianych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby zwierząt mogą spowodować trudności na rynku jednego lub kilku Państw Członkowskich; należy więc przyjąć przepisy pozwalające na wprowadzenie nadzwyczajnych środków, których celem będzie zaradzenie takiej sytuacji;

---

[1] Dz.U. C 60 z 13.3.1975, str. 41.

w celu ułatwienia stosowania proponowanych środków należy ustanowić procedurę określającą ścisłą współpracę pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

ustanowieniu jednolitego rynku mogłoby zagrażać udzielanie pewnych form pomocy; dlatego w odniesieniu do jaj powinny mieć zastosowanie postanowienia Traktatu zezwalające na ocenę pomocy udzielonej przez Państwa Członkowskie oraz na zakaz pomocy sprzecznej ze wspólnym rynkiem;

wspólna organizacja rynku jaj musi równocześnie i w stosowny sposób uwzględniać cele określone w artykułach 39 i 110 Traktatu;

wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie na skutek zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia pokrywane są przez Wspólnotę zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej [1], zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1566/72 [2],

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku jaj obejmuje następujące produkty:

Numer pozycji WTC	Wyszczególnienie towarów
a) 04.05 A I	Jaja drobiowe w skorupkach, świeże lub konserwowane
b) 04.05 B I	Jaja bez skorupek i żółtko jaj, nadające się do spożycia przez ludzi, świeże, suszone lub w inny sposób konserwowane, słodzone lub nie

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia:

a) „jaja w skorupkach" oznaczają jaja drobiowe w skorupkach, świeże lub konserwowane, inne niż jaja wylęgowe określone w lit. b);

b) „jaja wylęgowe" oznaczają jaja drobiowe wylęgowe;

c) „całe produkty" oznaczają jaja drobiowe bez skorupek, nadające się do spożycia przez ludzi:

— świeże lub konserwowane, słodzone lub nie,

— suszone, słodzone lub nie;

d) „rozdzielone produkty" oznaczają żółtka jaj drobiowych, nadające się do spożycia przez ludzi:

— świeże lub konserwowane, słodzone lub nie,

— suszone, słodzone lub nie;

e) „kwartał" oznacza okres trzech miesięcy rozpoczynający się 1 lutego, 1 maja, 1 sierpnia lub 1 listopada.

Artykuł 2

1. W celu zachęcenia organizacji handlowych i organizacji wspólnego handlu do działania mającego na celu ułatwienie dostosowywania podaży do wymagań rynku, z wyłączeniem działań wiążących się z wycofaniem z rynku, w stosunku do produktów określonych w art. 1 ust. 1 mogą zostać podjęte następujące środki wspólnotowe:

— środki wspierające lepszą organizację produkcji, przetwórstwa i obrotu,

— środki dla poprawy jakości,

— środki pozwalające na opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych w oparciu o zaangażowane środki produkcji,

— środki ułatwiające rejestrowanie tendencji cen rynkowych.

Ogólne zasady dotyczące tych środków są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

2. Dla jednego lub więcej produktów określonych w art. 1 ust. 1 przyjmuje się normy handlowe. Normy te mogą dotyczyć w szczególności klasyfikacji według jakości i wagi, opakowania, przechowywania, transportu, prezentacji i formy sprzedaży.

Normy, ich zakres i ogólne zasady ich stosowania przyjmuje Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną.

Artykuł 3

Przy przywozie do Wspólnoty produktów określonych w art. 1 ust. 1 pobiera się opłatę wyrównawczą, ustalaną z góry dla każdego kwartału zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

[1] Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.
[2] Dz.U. L 167 z 25.7.1972, str. 5.

Artykuł 4

1. Opłata wyrównawcza za jaja w skorupkach składa się z:

a) składnika równego różnicy cen za ilość zboża paszowego potrzebnego do wyprodukowania we Wspólnocie jednego kilograma jaj w skorupkach pomiędzy Wspólnotą a rynkiem światowym.

Ceny zboża paszowego we Wspólnocie ustala się raz do roku na okres 12 miesięcy, rozpoczynający się 1 sierpnia, na podstawie cen progowych dla takiego zboża i miesięcznych podwyżek tych cen.

Ceny zboża paszowego na światowym rynku ustala się co kwartał, na podstawie cen zboża paszowego w okresie sześciu miesięcy poprzedzających kwartał, dla którego oblicza się wartość tego składnika.

Jednakże, jeżeli ustala się opłaty wyrównawcze obowiązujące od 1 listopada, 1 lutego i 1 maja, tendencje światowych cen rynkowych zbóż paszowych bierze się pod uwagę tylko wtedy, gdy jednocześnie ustala się nową cenę zaporową;

b) składnika równego 7 % średniej cen zaporowych z czterech kwartałów poprzedzających 1 maja każdego roku.

Składnik ten oblicza się raz w roku na okres 12 miesięcy, rozpoczynający się 1 sierpnia.

2. Opłatę wyrównawczą za jaja wylęgowe oblicza się w taki sam sposób, jak opłatę za jaja w skorupkach. Jednakże ilość zboża paszowego odnosi się do produkcji we Wspólnocie jednego jaja wylęgowego; ceną zaporową jest cena obowiązująca dla jaj wylęgowych.

3. Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną:

— ustala ilość zboża paszowego potrzebną do produkcji jednego kilograma jaj w skorupkach i ilość zboża paszowego potrzebną do produkcji jednego jaja wylęgowego oraz udziały procentowe różnych zbóż paszowych w tych ilościach,

— przyjmuje zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 5

1. W odniesieniu do produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) opłatę wyrównawczą ustala się na podstawie opłaty za jaja w skorupkach w następujący sposób:

— w odniesieniu do całych produktów — na podstawie ilości jaj w skorupkach używanych do produkcji jednego kilograma takich produktów,

— w odniesieniu do rozdzielonych produktów — na podstawie ilości jaj w skorupkach używanych do produkcji jednego kilograma takich produktów i przeciętnej relacji między wartościami rynkowymi składników jaja.

2. Współczynniki wyrażające ilości i relacje opisane w ust. 1 ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 17. Dane używane do wyznaczania współczynników aktualizuje się przynajmniej raz do roku.

Artykuł 6

W przypadku zanotowania na rynku Wspólnoty istotnego wzrostu cen i gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że sytuacja taka będzie się utrzymywać, zakłócając lub stwarzając zagrożenie zakłóceń na rynku, można przedsięwziąć niezbędne środki.

Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Ceny zaporowe ustala się na każdy kwartał z góry, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

2. Ceny zaporowe za jaja w skorupkach składają się z:

a) kwoty równej cenie na światowym rynku za ilość zboża paszowego potrzebnego do produkcji w państwach trzecich jednego kilograma jaj w skorupkach;

b) standardowej kwoty odzwierciedlającej inne koszty żywienia oraz ogólne koszty produkcji i sprzedaży.

Cenę za tę ilość zboża paszowego na rynku światowym ustala się co kwartał, na podstawie notowań cen takich zbóż w okresie sześciu miesięcy poprzedzających kwartał, w czasie którego ustala się cenę zaporową.

Jednakże przy ustalaniu ceny zaporowej obowiązującej od 1 listopada, 1 lutego i 1 maja tendencje światowych cen rynkowych zbóż paszowych bierze się pod uwagę tylko wtedy, gdy cena za

daną ilość zboża paszowego zmienia się przynajmniej minimalnie w stosunku do ceny przyjętej do obliczenia ceny zaporowej dla poprzedniego kwartału. Dane używane do wyznaczenia standardowej kwoty określonej w lit. b) aktualizuje się przynajmniej raz do roku.

3. Cenę zaporową za jaja wylęgowe oblicza się w taki sam sposób jak cenę zaporową za jaja w skorupkach, jednakże ceną za daną ilość zboża paszowego na rynku światowym jest cena za ilość potrzebną do produkcji w państwach trzecich jednego jaja wylęgowego, a standardową kwotą jest kwota odzwierciedlająca inne koszty żywienia oraz koszty ogólne produkcji i sprzedaży jednego jaja wylęgowego.

4. W odniesieniu do produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) ceny zaporowe ustala się na podstawie ceny zaporowej za jaja w skorupkach, uwzględniając przy tym obniżenie wartości podstawowego materiału, współczynników ustalonych dla takich produktów w art. 5 ust. 2 oraz standardowych kwot odzwierciedlających inne koszty żywienia oraz koszty ogólne produkcji i sprzedaży ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

5. Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 8

1. Gdy cena niepodlegająca obciążeniom granicznym spada poniżej ceny zaporowej, opłata wyrównawcza za ten produkt jest podnoszona o dodatkową kwotę równą różnicy między ceną zaporową a oferowaną ceną niepodlegającą obciążeniom granicznym.

2. Jednakże opłata nie jest zwiększana o tę dodatkową kwotę, jeśli dotyczy państw trzecich, które są przygotowane i mogą zagwarantować, że cena przywozu do Wspólnoty produktów wyprodukowanych i przybywających z ich terytorium nie będzie niższa niż cena zaporowa dla danych produktów i że zostaną wyeliminowane wszelkie zakłócenia w handlu.

3. Cenę oferowaną niepodlegającą obciążeniom granicznym ustala się dla całego przywozu z wszystkich państw trzecich.

Jednakże, jeżeli wywóz z jednego lub więcej państw trzecich odbywa się po nienaturalnie niskich cenach, niższych od cen stosowanych w innych państwach trzecich, dla wywozu z tych innych państw ustala się drugą oferowaną cenę niepodlegającą obciążeniom granicznym.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

Gdy wymagane są dodatkowe kwoty, określa się je zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 9

1. W zakresie koniecznym dla umożliwienia wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 w stanie tam określonym lub w formie towarów wymienionych w załączniku I, w oparciu o ceny tych produktów na światowym rynku, różnica między tymi cenami a cenami we Wspólnocie może być pokryta refundacją eksportową.

2. Refundacja jest jednakowa dla całej Wspólnoty. Może jednak być zróżnicowana w zależności od wykorzystania lub miejsca przeznaczenia.

Refundacje przyznaje się na wniosek zainteresowanej strony.

Przy ustalaniu refundacji szczególną wagę przywiązuje się do potrzeby ustanowienia równowagi między wykorzystaniem wspólnotowych produktów podstawowych do produkcji towarów przetworzonych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich a wykorzystaniem produktów z państw trzecich przywiezionych zgodnie z przepisami regulującymi zasady uszlachetniania czynnego.

Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje ogólne zasady przyznawania refundacji eksportowych i ustalania zaliczkowych refundacji eksportowych oraz kryteria ustalania ich kwoty.

Refundacje ustala się w regularnych odstępach czasu, zgodnie z procedurą określoną w art. 17. W razie potrzeby Komisja może, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zmienić refundacje podczas okresu skupu interwencyjnego.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

Artykuł 10

W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku jaj Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, może zabronić w całości lub w części wykorzystywania porozumień dotyczących uszlachetniania czynnego:

— produktów określonych w art. 1 ust. 1, które są przeznaczone do wytwarzania produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b), oraz

— w szczególnych przypadkach, produktów określonych w art. 1 ust. 1, które są przeznaczone do wytwarzania produktów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

1. Ogólne zasady interpretacji Wspólnej Taryfy Celnej i szczególne zasady stosowania stosuje się do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia stanowi część Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych uregulowań w niniejszym rozporządzeniu lub gdy Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, zadecyduje o odstępstwie od niniejszego rozporządzenia, zabrania się:

— nakładania opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym,

— stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub działań o skutku równoważnym.

Wszystkie środki ograniczające wydawanie pozwoleń importowych lub eksportowych dla określonej kategorii osób uważa się za środki mające skutek równoważny do ograniczeń ilościowych.

Artykuł 12

1. Jeśli ze względu na przywóz lub wywóz jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 wspólnotowy rynek zostaje poważnie zakłócony lub jest narażony na zakłócenia, co może zagrażać celom wymienionym w artykule 39 Traktatu, mogą zostać podjęte odpowiednie środki w handlu z państwami trzecimi do czasu ustąpienia tych zakłóceń lub zagrożeń.

Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu i definiuje przypadki i granice, w jakich Państwa Członkowskie mogą podjąć środki ochronne.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji opisanej w ust. 1, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o niezbędnych środkach; Państwa Członkowskie są powiadamiane o tych środkach; środki są stosowane bezzwłocznie. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w ciągu 24 godzin od jego otrzymania.

3. W terminie trzech dni roboczych od dnia zawiadomienia o przyjętych przez Komisję środkach każde Państwo Członkowskie może przedłożyć je Radzie do rozpatrzenia. Rada zbiera się bezzwłocznie. Kwalifikowaną większością głosów może zdecydować o zmianie tych środków lub ich uchyleniu.

Artykuł 13

Towary wymienione w art. 1 ust. 1, które są produkowane lub otrzymywane z produktów nieobjętych art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 Traktatu, nie są dopuszczane do swobodnego obrotu we Wspólnocie.

Artykuł 14

W celu uwzględnienia wszelkich ograniczeń nałożonych na swobodny obrót w konsekwencji wprowadzenia środków zmierzających do zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt, można przedsięwziąć nadzwyczajne środki w ramach procedury przewidzianej w art. 17 w celu wsparcia rynku dotkniętego takimi ograniczeniami. Środki takie można podejmować tylko w zakresie i na czas absolutnie niezbędny dla wsparcia tego rynku.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia. Zasady komunikowania się i przekazywania takich informacji są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17.

Artykuł 16

1. Niniejszym powołuje się Komitet Zarządzający ds. Mięsa Drobiowego i Jaj (zwany dalej „Komitetem"), w którego skład wchodzą przedstawiciele Państw Członkowskich, z przedstawicielem Komisji jako przewodniczącym.

2. Głosy Państw Członkowskich są w Komitecie ważone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie ma prawa głosu.

Artykuł 17

1. Gdy wymagane jest postępowanie zgodne z procedurą określoną w niniejszym artykule, przewodniczący, z własnej

inicjatywy bądź na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, przedstawia Komitetowi sprawę do rozpatrzenia.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet wydaje opinię o tych środkach w terminie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością 41 głosów.

3. Komisja przyjmuje środki, które stosuje się natychmiast. Jednakże, jeżeli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja natychmiast zawiadamia o nich Radę. W takich okolicznościach Komisja może odroczyć stosowanie przyjętych przez siebie środków na czas nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty takiego zawiadomienia.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może w ciągu miesiąca podjąć inną decyzję.

Artykuł 18

Komitet może rozważać wszelkie inne kwestie zgłoszone przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 19

Artykuły 92-94 Traktatu mają zastosowanie do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1 ust. 1, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy jednoczesnym i odpowiednim uwzględnieniu celów wymienionych w artykułach 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 21

Jeżeli Włochy odwołają się do przepisów art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], Rada na wniosek Komisji, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmie niezbędne środki w celu uniknięcia zakłóceń warunków konkurencji.

Artykuł 22

1. Rozporządzenie Rady nr 122/67/EWG z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj [2], ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 r. [3], dostosowującą dokumenty dotyczące przystąpienia nowych Państw Członkowskich do Wspólnot Europejskich, zostaje niniejszym uchylone.

2. Wszystkie odniesienia do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1 interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów uchylonego rozporządzenia interpretuje się zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku II.

Artykuł 23

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 października 1975 r.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

---

[1] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 7.
[2] Dz.U. 117 z 19.6.1967, str. 2293/67.
[3] Dz.U. L 2 z 1.2.1973, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Numer pozycji WTC	Wyszczególnienie towarów
18.06	Czekolada i inne przetwory spożywcze zawierające kakao
19.03	Makaron, spaghetti i produkty podobne: A. Zawierające jaja
19.08	Ciasta, herbatniki, ciastka oraz pozostałe wyroby cukiernicze, także te zawierające kakao w dowolnej proporcji
22.09 C	Napoje alkoholowe: ex V. Pozostałe: — Zawierające jaja lub żółtko jaj
35.02 A	Albuminy: II. Pozostałe: ex a) Owalbumina: 1. Suszona (np. w płatach, łuskach, płatkach, proszku) 2. Pozostałe

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie nr 122/67/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 13a	art. 14
art. 14	art. 19
art. 22	art. 21
załącznik	załącznik I